

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. LIX. Ecclesiastico Vitanda mensa eorum, qui ad pocula sollicant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

venenum aspidum insanabile. Nam vt ait Salomon Pro-
uerb. 23. versic. 31. 32. Vinum ingreditur blandè, sed in no-
tissimo mordet vt coluber, & sicut regulus venena diffun-
dit.

§. Denique Spiritus sanctus & Ecclesia in magno
illo & generali Concil. Lateranens. sub Innocent. III.
cap. 15. & cap. à crapula de vita & honestate Clérico-
rum, hoc decretum constituit, quod & Synodus Trid. *Et Clerici
& eorum con-
uiuio mode-
rate sumen-
dum vinum*
sess. 22. c. 1. de Reform. renouauit. A crapula & ebrieta-
te omnes Clerici diligenter abstineant, vnde sibi vinum tempe-
rent, & se vino. Nec ad bibendum quispiam incitetur: cum e-
brietas & mentis inducat exitium, & libidinis prouocet incen-
tium. Vnde illum abusum penitus decernimus abolendum,
quo in quibusdam partibus ad potus aequales suo modo se obli-
gant potatores. & illo iudicio talium plus laudatur, qui plures
mebriat, & calices fecundiores exhaurit. Si quis autem super
huc se culpabilem exhibuerit, nisi à superiore commonitus
satisfecerit, ab officio vel beneficio suspen-
datur.

CAP. LIX.

ECCLESIASTICO VITANDA

*mensa eorum, qui ad pocula soli-
citant.*

§. Quid si vt vsus docet, eam ad mensam vocati fu-
erint, vbi se dapibus poculisque onerandos
præsentunt, non verecundè modo, sed & constanter
tergiuerfentur malintque hominem potius, quam
Deum offendere, præcipientem Proverb. 23. ver. 20.
Noli esse in conuiuiis potatorum, nec in commessionibus eo-
rum, qui carnes ad vescendum conferunt. Et Lucæ 21. vers.
34. Attendite ne grauentur corda vestra in crapula & ebri-
tate, &c. Et animæ salutem ebrietate perdendam
quibusuis expectatis à Sympoliaste emolumentis

Hh 2

ante

anteponant. Socratis apud Stobæum libr. 1. de prudentia effatum est: Aut quam grauissimè aut quam rarissimè cum proceribus conuiuandum esse. Quod & censet Sanctus Hieronym. epistola 2. ad Nepot. de vita Clericorum cap. 23. Conuiuia, inquit, tibi vitanda sunt secularium, & maximè eorum, qui honoribus tument. Et cap. 17. Consolutores nos Christiani potius in mœroribus suis, quam conuiuiis in prosperis nouerint. Facile contemnitur Clericus, qui sæpè vocatus ad prandium, non recusat.

Frequens in conuiuiis elatus est.

§. Idem omninò suadet laudatq; S. Ambros. lib. 1. offic. cap. 20. Habet sanè suos scopulos, ait, verecundia, non quos ipsa inuehit, sed quos sæpè incurrit, si intemperantium incidamus consortia, qui sub specie iucunditatis venenum infundunt bonis, his fœdissimi sunt, & maximè in conuiuio: ludo ac toto eneruant grauitatem illam virilem. Caueamus itaq; ne dum animum relaxare volumus, soluamus omnem harmoniam, quasi concentum quendam bonorum operum. Vnus enim cito insecit naturam, vnde quod prudenter facitis, conuenire Ecclesiasticis, & maximè ministrorum officiis arbitror, declinare extraneorum conuiuia, vel vt ipsi hospitales sitis peregrinantibus, vel vt ea cautione nullus sit opprobrii locus. Conuiuia quippe extraneorum occupationes habent, tum etiam epulandi produnt cupiditatem. Surrepunt etiam fabula frequenter de faculationibus, lo ac voluptatibus, claudere aures non potes: prohibere putatur superbia: surrepunt etiam præter voluntatem pocula. Melius est domui tuæ semel excuses, necessitati satisfaciendo, quam alienæ frequenter: & vt ipse sobrius surgas, tamen ex aliena insolentia condemnari non debet præsentia tua.

B. Aug. cur conuiuia nō adierit.

§. S. August. commendabat & obseruabat B. Ambr. institutum teste Poss. in B. Augustin. vita, vt in patria sua petitus ad conuiuium non iret, ne per frequentiam in patria conuiuio constitutus temperantia amitteretur modus. Quia & illa humana recusatio & honesta declinatio offensionem effugiet, & auctoritatem atque beneuolentiam conciliabit. Huc spectat illud Ecclesiast. cap. 13. v. 12. Aduocatus à po-

à potentiore discede, ex hoc enim te magis aduocabit. Nimia familiaritas qua notantur vitia despiciatū parit, & talis habetur ollæ amicus, menfarum afflecla, cuticulæ & abdominis curator.

CAP. LX.

O P O R T E T M A G I S O B E D I R E D E O
temperantiam præcipienti, quam homi-
nibus intemperantiam vr-
gentibus.

§. **Q**Uod si aliqua importunitate, vel artificio, mali timiditate, vel boni specula eiusmodi in Symposium inducti fuerint, in diuini Numinis metu & temperantia animum offirment, neque tam vini sollicitatorum offensam pertimescant, quam admirationem & gratiam præstolentur. Documentum, hoc est præcipui Ecclesiæ Doctoris S. August. serm. 232. de Temp. Solent ebriosi ita se excusare, vt dicant: Persona potens me coegit, vt amplius bibam, & in conuiuio Regis non potui aliud facere. Ad excusandas excusationes in peccatis ista prætendimus: & quod implere nolumus, non potuisse nos dicimus. Nolle in culpa est nostra & non posse prætenditur. Etiam si ad hoc veniretur, vt tibi diceretur: Aut bibas, aut morieris, melius erat, vt caro tua sobria occideretur, quam per ebrietatem anima moreretur. Sed excusatio ista falso obiicitur. Ipsi enim Reges, & quicunq; alii sunt potentes, quia Deo propitio & Christi sunt & prudentes sunt & sobrii, & toto corde Deum timentes, si te viderent desinisse, vt eis non acquiescas inebriari pro timore Dei, si tibi sub mora videantur irasci, postea vero te in grandi admiratione suscipiunt dicentes: Quantum cum illo egimus, quantis illum minis & terroribus fatigauimus, & tamen nunquam eum à sobrietate separare potuimus. Nam & Deus qui te videt per eius amorem inebriari non velle, ipse etiam

Satius à cogente ad nimiam potationē sobriam caro, quam ebrietate anima occiditur.

H h 3 tibi